

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

Quis nouit? conuertere se posset Deus & permutare s[...]niam, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

Quis nouit? conuertere se posset
Deus & permutare sniam, &c.

Hæc sic rex proloquitur, perinde quasi hæsitet et incertus sit. num Deus propitius esse et misericors uelit. Quod ipsum tamen fides exigat, uel non est fides. Atqui nihil dubitat rex, alió qui non ita fecisset, nec eo se gessisset modo. Desperatio enim ad Deum non clamat, neq; tale præ tendit serium. Ergo sic se res habet, quod cor uere poenitens, præ timore in medio conflictu persistit & colluctatur cum desperatione, nec dum partem cernit uictoriam, ideo sic loquitur, quasi incertum. At re ipsa, non secus sonat quam si nondum euicerit, sed in media necessitate & afflictione fixum sit. Quod si nulla fides adfuisset, in tanta lucta & anxietate persistere non potuisset. Quare hæc uerba potius præ sentis fidei argumentum sunt, sed talis fidei, quæ in medio timore ac lucta uersetur & pugnet, & gratiam Dei tamen sibi præ fixam habeat, sicuti hic dicit, Fortasse cõuertere se posset Deus ac mutare sententiã, &c. Hic benignitas certe adhuc superest, nec mera indignatio.

Neq; ullum est operæ pretium, curiosam illam
& subtilem quæ stionem tractare, quomodo se De-

h us uer=

us uertat, & animi sui sententiam permutet, quom
tamen inpermutabilis existat, qua se uehementer ia
ctant & sudant in ea Sophistæ, rem inde difficulte
mam facientes. Eo potius respiciamus quanta in ho
minibus fides extiterit, qui non solum id credebant,
quod Iona predicabat, quomodo interitura ciuitas
esset, cæterum & gratiam Dei se consolari aude
bant, etiamsi de eadem nullam à Iona promissio
nem recepissent, sed minas duntaxat audissent. Pri
mum illorum cœptum arduum est, & eximium, ni
mirum, quod tam potens ciuitas unà cum rege con
tinuo adeo terretur, sibiq; tam uehementer timeant
ab ira Dei, scq; tam alte humiliant, ab unico unius
hominis sermone, nec iuxta ratiocinentur tamen
quo demerito, ipsi soli præ cunctis totius mundi ci
uitatibus, peccatores & damnati esse debeant. Vt in
sublime tollebant caput aduersum Loth, Sodoma et
Gomorrhæ? ut obthuratus erat Pharaon aduersus
Mosen & Aaronem? Vt excæcata manebant Hie
rosolyma aduersus Christum & Apostolos? Vt Ro
ma contabescebat & seuebat, aduersus Christia
nos omnes? Vt hodie temere præcipitesq; ferun
tur Principes & Episcopi in Euangelium? Certe
profecto, Totus terrarum orbis cum Nineuitis col
latus, nihil est, nisi nebulonum planè, ac demonum,
stabilium

ANNOTATIONES.

stabilium uel Augiæ (uti dicitur) sordidius. Nineuitæ nanq; omnes erga illos, angeli planè cognoscuntur.

Alterum quod fecerunt maius est, quod in tali timore & angustia non desperant, etiamsi promissionem nullam habeant. Quo obsecro conseruantur, ut non desperent? tot nobis prophetae, tot Apostoli, tot scripta, tot libri, Sermones & uerba plena consolationis sunt, nec tamen fidere Deo bene possumus. ut diuitiæ nostræ, quas in uerbo Dei habemus Oceanus planè sint, guttula illorū collata. Nihil enim illi amplius nosse potuerunt, dempto uerbo illo unico. Quòd Deus & cælum & terram condiderit, & uerus sit Deus, hoc est benignus & misericors sit. Quam scientiæ portiunculam adeo suæ salutis necessariam faciunt commodamq;, ut & Iudeos & Christianos non iniuria pudere debeat, qui nobis tam diuitis uerbi dei exuberantiæ uel dimidiatam partem ad salutem & cõmoditatem uertere nequimus. Quapropter illos Christus Matth. 12. Iudeis alijsq; omnibus obijcit. Viri Nineuitæ, inquit, exurgent in extremo Iudicio, condemnaturi generationem istam. Resipiscebant enim per prædicationem Ionæ. Et eæ, maior hic Iona est, neq; id inique, dum nos uix dimidiatam serij illorū partem, tot millibus

h 2 tum

tum minarū tum promissionum Dei admoniti, præ-
tendamus, ubi Niveuit a unico uerbo conterriti, nul-
la promissione confortati, tam prædiuitem fidem ex-
hibent. Sed ita fieri solet, ut ubi parum diuini uerbi
fuerit ibi magna fame, & serio auide soleat expecta-
ri & suscipi, At ubi eius copia extiterit tædium eius
& contemptus capere solet homines.

**Et respexit deus opera eorū. Quod
conuersi erant a uia sua praua, &c.**

Hic hic prædicantur opera. quid contra hunc lo-
cum adferemus, quid respondebinus? Hic sanctuli
operarij Io Pean canant, uicerunt enim. Cæterum
euge quàm bene uicerunt. Intuere textum, qui dicit,
respexit Deus opera illorum, hoc est bene placue-
unt ei opera. sed qualia nam erant? Ipse quidem ex-
plicat dicens. Reuertebantur à uia sua praua. Huius
modi opera facias & doceas, tum non solum, non in-
uidebinus tibi iactantiã operum, sed erimus tibi au-
xilium, ut magis magisq; prædicentur. Auerfari uiam
prauam non est exiguum opus, Nec in sese uel ieiunium,
uel bulgam continet, uel saccum, sed confide-
re Deo ex animo, proximumq; sicut te ipsum dili-
gere, hoc est, totum requirit hominem ut iustus sit
& pius, & externe & interne. animo & corpore.

Nam